

N. E. ΜΑΝΤΑΚΗΣ

Διευθυντής

ΠΑΡΘΕΝΩΝ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ

Ἐπι τῆς διασταυρώσεως τῶν ὁδῶν Πειραιῶς καὶ Γερανίου, ἀρ.θ. 30.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ	ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ	ΕΚΑΣ ΟΝ ΦΥΛΑ. ΤΙΜΑΤΑΙ
Ἐν Ἀθήναις ἐτησίᾳ Δρ. Ν. 8	Ὁ βασιλεὺς Σετιβάγιος (μετὰ εἰκόσ) — Σηναὶ τῶν μηδενιστῶν — Ποίησις Ἀγγλίας καὶ Κρήτης — Σιασιτικὴ περὶ γάμων — Ἡκτωρ Οὐγὼ — Τὰ φύλλα τῆς Γαλλίας — Ὁ Κρόνος ὑπὸ Φλαμαριῶν — Αἶνγμα — Γνωστοποιήσις.	Ἐν Ἀθήναις . . . . . Δεπ. 40
» ἐξαμην. » 5		» ταῖς ἐπαρχίαις . . . . . » 45
» ταῖς ἐπαρχ. ἐτησίᾳ » 40		» τῷ ἐξωτερικῷ . . . . . » 25
» » ἐξαμην. » 6		
» τῷ ἔξωτερ. ἐτησίᾳ ερ. 15		
		Φύλλα προηγουμένων » 50

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΣΕΤΙΒΑΓΙΟ

αιχμάλωτος.

Ὁ Σετιβάγιος βασιλεὺς τῶν Ζουλοῦ ἐνέπεσεν εἰς χεῖρας τῶν Ἀγγλῶν. Ἄρου εἶδε τὸν στρατὸν του κατακερματισθέντα καὶ φεύγοντα εἰς τὴν μάχην τῆς Οὐλούνδης, διωκόμενος κατὰ πόδας καὶ φεύγων διὰ μέσου πυκνῶν δασῶν κατέληξεν εἰς τὸ νὰ συλληφθῇ ὑπὸ τῶν Ἀγγλῶν μετὰ ματαιὰν ἀντίστασιν ἔχουσαν πολλὰ τὰ βωμαντικά ἐπεισόδια.

Συνοδευόμενος μόνον ὑπὸ τῶν πιστῶν θεραπόντων του, ἐζήτησεν ἄσυλον εἰς τὸ δάσος τῆς Νυόρμης ἐνθα ὁ ταγματάρχης Μάρτερ ἐπὶ κεφαλῆς ἀποσπάσματος τινος δραγῶνων, τὸν συνέλαβε τὴν 28 Ἀπριλοῦ.

Ὅταν ὁ ταγματάρχης Μάρτερ ἐπλησίασεν εἰς τὴν καλύβην ἐνθα εὕρισκετο κεικρυμμένος ὁ Σετιβάγιος, τὸν προσεκάλει λέγων αὐτῷ νὰ ἐξεέλθῃ καὶ νὰ παραδοθῇ.

— Ὅχι ἐλθε σὺ πρὸς με ἀπὸ τῆς.

Ὁ βασιλεὺς ΣΕΤΙΒΑΓΙΟ

καθίστῃ γελοῖον ἄνευ λιναστολῆς καὶ ὑποδημάτων ἀτινχ οὐδέπο'ε συγκρατενεσε νὰ φορέσῃ. Ὁ Σετιβάγιος εἶναι ὠραῖος τύπος τῆς φυλῆς του, ὑψηλὸς τὸ ἀνάστημα κατὰ εἰς πόδας, πομπηκοπαύτης περὶπου τὴν ἡλιείαν, ἔχων κομφὴν συμμετρίαν καὶ ἐν γενεῖ καλὸν προσωπικιστικόν. Ὁ ταγματάρχης Πὼλ θάμιλει εὐνοϊκώτατα περὶ τοῦ χροακτῆρος του, ὅστις δὲν τοῦ ἐνάχλησεν εἰμὴ εἰς μίαν ἢ δύο περιστάσεις καθ' ἑξ ὀργίσθη διότι δὲν τοῦ παρέσχον εἰς τὴν ἡμερησίαν τροφὴν του εὐάκλῃρον βουὸν εὐφύμιον.

Ὁ Μάρτερ ὑπῆρξε ἀκαμπτος καὶ ὁ βασιλεὺς ἐπύρθη ἐξ ὠ ἐρπων, ἐγερθεὶς δὲ εὐρέθη μεταξὺ τῶν δραγῶνων. Στρατιώτου τινὸς θελήσαντος νὰ θέσῃ χεῖρα ἐπ' αὐτοῦ, ὁ βασιλεὺς ἔκκευε κίνημα περιφρονητικὸν διὰ τῆς χειρὸς καὶ ὀπισθοχωρῶν εἶπε: Λευκὲ στρατιώτα μὴ μου ἄπτου. Ἐζήτησε κατόπιν νὰ τὸν τουφεκίσωσι.

Ὁ βασιλεὺς ἔσφραξεν ἐρυθρὸν μανδύαν ἐξ ἐριούχου περὶ τὸ στῆθος ὁμοιον σχεδόν τοῦ βωμαικοῦ μανδύου. Ἔστη καὶ παρετήρησεν ἐπὶ μακρὸν τὴν ἔκτασιν τῆς καταστραφείσης πρωτεύουσος τοῦ με' ὅ τὸ βλέμμα του ἔλαβεν ἦθος ὑψηλόφρον ὅτε τὸ ἔριψεν ἐπὶ τῶν κύκλων αὐτοῦ στρατιωτῶν.

Ὁ Σετιβάγιος εὕρισκεται εἰς Cap ἀπὸ τῆς 15 Σεπτεμβρίου, κατοικεῖ οἰκίαν ἔχουσαν ὠραίαν θέσιν καὶ εὐρισκομένην ἐντὸς προχωμάτων, φαίνεται εὐχαριστημένος διὰ τὰς περιποιήσεις ἃς τῷ ἐπιδαφιλοῦσιν οἱ περὶ αὐτόν. Φέρει ἐνδυμασίαν εὐρωπαϊκὴν, ὡς παριστᾷ ἡ εἰκὼν τοῦ ἀνα χεῖρας φυλλαδίου, ἧτις τὸν

ἠταρῆταται ἐπὶ τὴν νύκτα καὶ ἀποκοιμᾶται ἐν τῇ αὐτῇ οἰκίᾳ. Ὁ βασιλεὺς εἶναι ἐν τῇ αὐτῇ οἰκίᾳ καὶ εὐρισκομένην ἐντὸς προχωμάτων, φαίνεται εὐχαριστημένος διὰ τὰς περιποιήσεις ἃς τῷ ἐπιδαφιλοῦσιν οἱ περὶ αὐτόν. Φέρει ἐνδυμασίαν εὐρωπαϊκὴν, ὡς παριστᾷ ἡ εἰκὼν τοῦ ἀνα χεῖρας φυλλαδίου, ἧτις τὸν

ΑΙ ΡΩΣΣΙΑΔΕΣ ΠΑΡΘΕΝΩΙ

H

ΣΚΗΝΑΙ ΤΩΝ ΜΗΔΕΝΙΣΤΩΝ

(Συνέχεια)

Μοι εἶπεν ὅτι ἀνεγνώρισε τὸν Ποπῶφ, τὸν ὁποῖον ὁ πρίγκιψ ἀπέλυσε τῆς ὑπηρεσίας του τὸν παρελθόντα μῆνα.

— Εἶνε βέβαιος περὶ αὐτοῦ;

— Μάλιστα καὶ ἡ ἀνακάλυψις αὐτῆ με τρομάζει· διότι ὁ Ποπῶφ αὐτὸς εἶνε εἰς ἀρχεῖος ἱκανὸς διὰ πάντα. Ἴσως μαρτυρεῖ εἰς τὴν ἀστυνομίαν τὰς νυκτερινὰς ἐκδρομὰς μας.

Ἡ Βάνδα ἐσκέφθη ἐπὶ τινος στιγμῆς.

— Ἀναμφιβόλως, εἶπε, μὰς ἐκήρυξαν τὸν πόλεμον.

Καὶ διηγήθη κατόπιν εἰς τὴν Κατίαν ὅ,τι τῆ εἶχεν εἶπει ὁ πατήρ της, καὶ τὴν κατηγορίαν ἧτις τὴν ἐθάρυνε.

— Ἡ ἀστυνομία μὰς ἐπιτηρεῖ, προσέθηκε· θὰ εὐρωμεν ὅμως τὸ μέσον νὰ τῆ διαφύγωμεν. Ὅταν θὰ μεταβαίνωμεν εἰς τοῦ Λιτζανῶφ, τὸν ὁποῖον δὲν πιστεύω ποτὲ νὰ ὑποπτεύωνται ὡς κοινωνιστὴν, τοὺς ἀφίνομεν νὰ μὰς ἀκολουθῶσι. Μετὰ ταῦτα, περὶ τῶν ἐννάτην ὥραν, ἐνδύομεν δύο γυναῖκας μὲ τοὺς πῖλους μας καὶ μὲ τὰ ἐπιχίτωνιά μας, αἵτινες καταλαμβάνουσιν ἐν τῇ ἀμάξει τὰς θέσεις μας καὶ ἔρχονται ἐδῶ. Ἡμεῖς δὲ μετὰ τῶν Λιτζανῶφ μεταβαίνομεν εἰς τοῦ Παδλέσκη, ἔνθα θὰ γίνῃ συνάθροις ἀπέψης.

— Κάλλιστα. Θὰ διαφύγωμεν τὴν φορὰν ταύτην· ἀλλ' αὐριοῦν; μεθαύριοῦν; τὰς ἄλλας ἡμέρας πῶς θὰ συγκοινωνῶμεν μετὰ τῶν φίλων μας;

Ἡ Βάνδα ἔμεινε στιγμὰς τινος σκεπτομένη· εἶτα μετ' ὀλίγον·

— Εὐρον! εὐρον! ἀνεκραξε.

— Λέγε λοιπόν!

— Δέον νὰ συλλάβωμεν τὸν ταῦρον ἐκ τῶν κεράτων, ὡς λέγει ἡ παροιμία· θὰ ὑπάγω μετὰ τοῦ πατρός μου νὰ ἴδω τὸν στρατηγὸν Τρεπῶφ.

— Καὶ τί θὰ τῷ εἶπης;

— Θὰ τῷ παραπονεθῶ διότι· μὲ ὑποπτεύθη κυβέρνητις, τὴν ὁποίαν τοσάκις ὁ πατήρ μου ἐντιμότετα καὶ πιστότατα ὑπηρετήσας· θὰ τῷ ἐκφράσω δὲ πρὸ πάντων τὴν μεγάλην λύπην μου ὅτι μὲ κατασκοπεύει ἡ ἀστυνομία ἢ τίς οἶδε τίς ἄλλη ἀρχή. Τέλος θὰ τὸν προσκαλέσω εἰς τὸν χορὸν μας, καὶ . . .

Δὲν ἠδυνήθη νὰ τελειώσῃ τὸν λόγον της· ἐξεπράγη εἰς γέλωτας.

— Ἐξακολούθησον λοιπόν!

— Καὶ θὰ τὸν ξελογιάσω. Πῶς σοὶ φαίνεται ἡ ἰδέα μου;

— Θαυμασία. Ἀλλὰ πρόσχε· δὲν παίζει τις τόσον εὐκόλως μὲ τὸ πῦρ.

Ἡ Κατία Λαβίνσκα εἶχε φυσιογνωμίαν ζωηράν· τὸ χρῶμα τῶν περσιῶν της ἦτο δροσερόν, ἐρυθρόν, τὸ δὲ ὑψηλὸν μέτωπόν της ἐκόσμει κόμη μέλαινα καὶ στιλπνή· τὸ βλέμμα της, ἐκπεμπόμενον ὑπὸ δύο ἀκτινοβόλων μικρῶν ὀφθαλμῶν, ἦτον δξύτατον. Ἐνῶ δὲ συνήθως ἦτο γλυκὺ καὶ ἥρεμον, ἐλάμβανεν ἐπίσης, ὅτε διεσθλεῖ ὑπὸ τὸ κράτος ἀγανακτήσεως ἢ ἐνθουσιασμοῦ, λάμψιν καὶ γόητρον.

Τὸ ἦθός της, ἐστερημένον πάσης φιλαρεσκείας καὶ τὸ ἀγέρωχον καὶ ἀκαμπτὸν τοῦ ἀναστήματός της προέειδον χαρακτῆρα αὐστηρὸν καὶ ἀνεξάρτητον. Ἐν τούτοις, ἐὰν ἤθελε νὰ καλλωπισθῆ, ἤθελεν εἶσθαι ἀρκετὰ ελεεινῆς.

Ἐνδυσθασα φόρεμά τι τῆς Βάνδας, ἐφαίνετο ὡς μεταμορφωθείσα.

— Βλέπεις ἔτι δὲν εἶσαι ἀσχημοῦς; τῆ εἶπεν ἡ Βάνδα· σὲ ἀσχημίζει ὅμως τὸ φόρεμα τῆς μηδενιστοῦρας, τὸ ὁποῖον τόσον ἀγαπᾷς.

— Ἐὰν ἐνδύομαι οὕτως, τὸ πρᾶτ- τω ἐναντίον τῆς γυναικείας ματαιότητος. Ὅ,τι ἀπόλλυσι τὰς γυναικας, εἶνε ἡ αἰσθητικὴ, ἡ ἀκατάσχτος κλίσις των πρὸς τοὺς νεωτερισμοὺς καὶ τὸν συρμόν. Πολλάκις δὲ, κεκτημέναι φυσικὴν καλλονὴν, ἀμελοῦσι νὰ ἀναπτύξωσι τὸ πνεῦμά των καὶ νὰ ὠραϊζῶσι τὴν ψυχὴν των.

— Ἐν τούτοις, ἐπανελάθεν ἡ Βάνδα, κατ' ἐμὲ, ὁ Παδλέσκης ἔχει δικαίον· ὁ πόθος τῆς πολυτελείας εἶναι ἔμφυτος εἰς τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν καὶ πρὸ πάντων εἰς τὴν γυναικείαν. Ποτὲ δὲν θὰ κατορθώσωμεν νὰ ἐξαλειφώμεν τὴν κλίσιν ταύτην. Ἄλλως τε εἶνε στοιχεῖον κοινωτικότητος καὶ δὲν δυνάμεθα νὰ μὴ τὸ τηρῶμεν.

— Βραδύτερον ἀγνοῶ; ἀπεκρίθη ἡ Κατία· ἀλλὰ σήμερον, ὅτε ὁ λαὸς εἶνε περιβεβλημένος βράκη, ἡ πολυτέλεια τινῶν εἶνε ὕβρις πρὸς τὴν ἀθλιότητά του.

Μετὰ τὰς ὀλίγας ταύτας λέξεις ἀνεχώρησαν.

Ὁ Ἰσθόστσις (*), ἐκάθητο πάντοτε ἐπὶ τοῦ ἐδωλίου του κατασκοπεύων τὸ μέγαρον. Μόλις εἶδε τὸ σχῆμα τῆς Βάνδας ἔσπευσε ἀμέσως κατόπιν του. Ἴσως ὅμως ἐξεπλάγη ὅτε παρετήρησεν, ὅτι ἀντὶ τῆς ταχύτητος μεθ' ἧς ἔσπευδε τὴν πρώτην φορὰν, ἀπεναντίας ἔδεικνε τεκτικῶς καὶ πῶς βραδέως.

(*) Ἡνίοχος ἑγοραίου ἐχθρῆτος.

Ἡ Βάνδα εὗρε τὴν Ναδέγαν παρηγορημένην, περιχαρῆ.

— Σὺ μόνη κατορθοῖς τοιαῦτα θαύματα, ἐφώνησεν ἡ νεαρὰ γυνὴ ῥιπτομένη εἰς τὸν τράχηλον τῆς φίλης της.

Ἡ Βάνδα ἔτεινε τὴν χεῖρα πρὸς τὸν Στέφανον καὶ ἠσθάνθη ὅτι ἔτρεψε.

— Δὲν ἐπιδέχεται πλέον ἀμφιβολίαν τὸ πρᾶγμα, ὅτι ὁ Στέφανος καὶ ἐγὼ ἐγενόμεθα τέλειοι κοινωνισταί, εἶπεν ἡ Ναδέγα. Ἐσμὲν τόσῳ ἀφοσιωμένοι, ὥστε νὰ μὴ δευλιάσωμεν νὰ σὲ ἀκολουθήσωμεν καὶ εἰς αὐτὴν ἔτι τὴν Σιβηρίαν· δὲν ἔχει οὕτω, Στέφανε;

— Καὶ εἰς τὸ ἄκρον τοῦ κόσμου ἀκόμη, προσέθετο οὗτος. Καὶ ἂν ὑπῆρχεν Ἄδης, θὰ ἔλεγεν· καὶ μέχρι τοῦ Ἄδου.

— Κάλλιστα! Λοιπὸν, ἀγαπητοί μου φίλοι, μετ' οὐ πολὺ θ' ἀπολαύσητε τοῦ ποθουμένου, ἤδη δὲ ἀμέσως θὰ σὰς ὑποβάλλω καὶ τὴν πρώτην δοκιμασίαν. Ὁδηγήσα μετ' ἐμοῦ τὴν ἀκόλουθόν μου, τὴν ὁποίαν ἐκτιμῶ ὡς φίλην μου· διότι ὑπὸ τὴν ἰδιότητά μας, τῶν δημοκρατῶν, δὲν παραδεχόμεθα, ἵνα κἀνωμέν τινα ἐταῖρον, μὴτε πλούτη, μὴτε βαθμοὺς, μὴτε εὐκλείαν γόνου. Καὶ αὕτη εἶνε, ὡς ἐγὼ, ἀφοσιωμένη εἰς τὴν ἰδέαν καὶ τὴν περιποιῶμαι ὡς ἀρμύζει, μὴ λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν τοὺς τύπους τῶν παρὰ τῶν προλήψεων καθιερωθέντων ἐθίμων· ἐπιθυμῶ λοιπὸν νὰ τὴν προσκαλέσητε νὰ συνδειπνήσῃ μεθ' ἡμῶν εἰς τὴν τράπεζάν σας.

— Τὸ τοιοῦτον, εἶπεν ἡ Ναδέγα, εἶνε πράγματι δοκιμασία, εἰς ἣν ἐσμὲν ὅλων ἀνέτοιμοι. Βὰ προσκαλέσω νὰ συμπαρακαθῆσθαι εἰς τὴν τράπεζάν μου μία θαλαμηπόλος.... ὅσον καὶ ἂν ἦνε ἀφοσιωμένη εἰς τὸν κοινωισμόν.... ὦ! μοὶ φαίνεται, πῶς νὰ τὸ εἶπω;... ὀλίγον.... ὀλίγον ἀσχημον..... δὲν μοῦ προξενεῖ τόσῳ καλὴν ἐντύπωσιν καὶ ἀμαλογῶ ὅτι δὲν ἔγεινα εἰσέτι δημοκρατικῆς τοιοῦτου βαθμοῦ. Ἐὰν ἐπιθυμῆς, τρώγει μόνη της καὶ ὄχι μετὰ τῶν θαλαμηπόλων μου.

— Ἀλλ' ἐὰν ἐξωρίζεσο εἰς τὴν Σιβηρίαν θὰ ἔλεγες καὶ τότε τὰ αὐτά;

— Ἀκῆν ὅμως δόξα τῷ Θεῷ δὲν ἐφθάσαμεν ἕως ἐκεῖ. Καὶ σὺ, Στέφανε, τί φρονεῖς περὶ αὐτοῦ;

— Φρονῶ ὅτι, ἐὰν ἡ Βάνδα, ἧτις εἶνε κατὰ βαθμοὺς τινὰς εὐγενεστέρα ἡμῶν, δὲν νομίζει ὅτι ἐξευτελιζεται ἐὰν δευπνήσῃ μετ' αὐτῆς, θὰ ἐφαινόμεθα πῶς μικροὶ ἐὰν ἠναντιούμεθα εἰς τοῦτο.

Ἡ Βάνδα ἀντήμειψε τοὺς λόγους του διὰ βλέμματος περιπαθεστάτου καὶ ἐπιχαρίτου κλίσεως τῆς κεφαλῆς.

— Ἀκούσατε, φίλοι μου, εἶπε τῶ-

— Πράγματι καλλιτέρα διοργάνωσις δὲν ἦτο δυνατόν νά γίνη, εἶπεν ὁ Λιτζάνωφ. Ἀλλά πῶς δύνασθε νά ἦσθε βέβαιοι, ὅτι μεταξύ ἑκατῶν συναθροισμένων ἀνθρώπων, δὲν θά ἦνε δυνατόν νά εὐρεθῆ και εἰς ὅστις νά σᾶς προδώσῃ;

— Δὲν συναθροίζομεθα ἐνταῦθα ἢ μόνον λίαν ἀραιῶς. Ὅσοις παραδεχόμεθα τοὺς γνωρίζομεν καλῶς καὶ ἐσμὲν βέβαιοι περὶ αὐτῶν. Ἡ κατάστασις των, ἢ περιουσίαν των καὶ τὸ παρελθὸν των τιθέασιν αὐτοὺς εἰς σχέσιν ὅλως ἀνεπίφοβον πρὸς αὐτοὺς τῆς ἀστυνομίας. Τοὺς γνωρίζομεν, καὶ ἀρ' οὐ ἡ Βάνδα ἐγγυᾶται περὶ ὑμῶν ἀπαξ, τοῦτο ἀρκεῖ, διότι γνωρίζομεν καλῶς αὐτήν. Ἐστὲ ὄθεν ἤσυχτοι. Ὅτι δι' ὑμᾶς οὕτω συμβαίνει καὶ διὰ τοὺς λοιπούς.

Τὴν στιγμήν ταύτην εἰσῆλθον νέα πρόσωπα, ὁ δὲ Παθληβσκις, προχωρήσας πρὸς τινὰ γωνίαν, ὥνησεν ἐλατήριόν τι καὶ πάραυτα ἠνεώθη φάτωνμά τι εἰς τὸν τοίχον, δι' οὗ ἠδύνατο νά διέλθῃ μόνον εἰς ἀνθρώπος.

Εἰσῆλθον τότε πάντες διὰ τῆς ὀπίθι ταύτης εἰ; τὴν αἰθουσαν τῶν συνεδριάσεων.

Ἡ αἰθουσα αὕτη ἠδύνατο νά περιλάβῃ διακοσίους ἀνδρας ἐν ἀνάγκῃ δὲν εἶχε οὐδ' ἐν παράθυρον ἐπὶ τῶν τοίχων καὶ τῆς ὀροφῆς ἦτο προσηρμοσμένον μεταξύ του ὕψους, ἵνα περιορίζῃ τὸν ἦχον τῶν φωνῶν, τὸ δὲ ἔδαφος ἦτο ἐστρωμένον διὰ παχέος τάπητος ἵν' ἀποπνιγῆται ὁ κρότος τῶν βημάτων. Ἡ λοιπὴ διακόσμησις ἀπλουστάτη· οἱ τοῖχοι ἦσαν γυμνοὶ κομμημάτων· τὰ καθίσματα ἐκ καρυοξύλου. Τὸ ὅλον δὲ συνεπλήρου ἐξέδρατις καὶ βῆμα.

Ὅποια ὑπῆρξεν ἡ ἐκπληξίς τῆς Ναδέγας καὶ τοῦ Σεφάνου, ὅταν μεταξύ τῶν παρεστώτων ἀνεγνώρισαν μέγαν ἀριθμὸν εὐγενῶν, ὡς καὶ οἰκογενείας, γνωστὰς διὰ τὴν πρὸς τὸν αὐτοκράτορα ἀφοσίωσίν των. Ἦσαν προσέτι ἀρκετοὶ ἐπίσημοι κτηματῆται τῶν περιχώρων, ἐλθόντες ἐπὶ μόνω τῷ λόγῳ τοῦ νά παρευρεθῶσιν εἰς τὴν συνεδριάσιν ταύτην. Ἐβλεπέ τις ἐπίσης Πολωνούς, πλουσίους Φιλανδούς, ἕνα πρίγκιπα τοῦ Δάγκεσταν, Ἰουδαίους τραπεζίτας καὶ Ρασκολνίκοις (*).

Μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων τούτων διέκρινέ τις ἐπίσης ἱκανὸν ἀριθμὸν ἀπελευθερωμένων πολιτικῶν καταδικῶν ἢ δραπέτων τῶν εἰρηκτῶν.

Ὁ Βαλδιμάρος Σιλίνος ἀνέστη πρῶτος τὸ βῆμα ἐξέθεσε τὴν πραγματι-

κὴν κατάστασιν τῆς Ῥωσίας, καὶ ἀνέγνωσε τὰς σπουδαιότερας τῶν ἀνταποκρίσεων.

Μετ' αὐτὸν ὁ δόκτωρ Πολούτκιν ἀνελθὼν τὸ βῆμα, ἀνέπτυξε τοὺς διαφορὰς λόγους καὶ τὰ αἷτια δι' ἃ ἀποδοκιμάζει τὸν μετὰ τῆς Τουρκίας πόλεμον, καταγοητεύσας διὰ τῆς ζωηρᾶς καὶ γλαυρᾶς εὐγλωττίας του καὶ τῶν λογιωτάτων κρίσεων των πάντας τοὺς παρισταμένους.

Ἐπέρκεν δὲ τὸν λόγον διὰ τῶν ἐξῆς:

«Ἐἴμεθα ὁ δυστυχέστατος λαὸς τοῦ κόσμου. Ἐπαναστατοῦντες κατὰ τῶν κληρονομῶν, ἐσμὲν βέβαιοι ὅτι γινόμεθα διερμηνεῖς τῆς ἐθνικῆς θελήσεως. Εὐγενεῖς καὶ ἀστοὶ, ἐργάται καὶ χωρικοὶ, πάντες ἀπηνδύσαμεν ἐκ τῆς μυσσαρᾶς ἀσθενείας. Ὁ Τζάρος ἐθυσίασεν τρικισίας χιλιάδας ἀνδρῶν, ἵνα καθιερώσῃ ἐν Βουλγαρίᾳ διοίκησιν φιλανθρωποτέραν καὶ ἤττοντον δεσποτικὴν τῆς ἡμετέρας μογγολικῆς. Ἐχύσαμεν τὸ αἷμά μας, ἐδαπανήσαμεν ἑκατομμύρια βουβλίων, ἵνα ἀπαλλάξωμεν τοὺς Βουλγάρους ἀπὸ τὰς καταπιέσεις τῶν πασσάδων· ἀλλ' ἡμεῖς αὐτοὶ δὲν ἔχομεν ἐν Ῥωσίᾳ τοὺς πασσάδες καὶ τοὺς βασιλεῖς; Ἀπεστείλαμεν τοὺς στρατοὺς μας εἰς τὴν Τουρκίαν διὰ νά φέρωσιν ἐκεῖ τὴν εὐτυχίαν καὶ τὴν ἐλευθερίαν· ἡμεῖς δὲ ἐν Ῥωσίᾳ ὅποιας εὐτυχίας, ὅποιας ἐλευθερίας ἀπολαύομεν. Πρὶν ἢ ἐλευθερώσωμεν τοὺς ἄλλους, προσπαθήσωμεν νά ἐλευθερώσωμεν ἡμᾶς αὐτοὺς.

«Τίς ποτε βῶστος χωρικός ἠτύχησεν νά καταστῆ ἐντελής κύριος καὶ κἀτοχος μιᾶς οἰκίας καὶ ἐνὸς ἀγροῦ; Οἱ μουζίκι καὶ μας κατώφθωσάν ποτε ν' ἀποηκεύσωσιν ἐτησίως τόσους δημητριακοὺς καρποὺς, ὅσους συγκομίζει ὁ κἀτοικος τῆς εὐφόρου πεδιάδος τῆς Σόφικας καὶ τῆς Ἀνδριαγούπολεως;

«Ἡ Τουρκία ἔχει τυράννους, ὡς τὸν Κλέιν-Μίχελ, τὸν Μουραβιέφ, τὸν Τρεπόφ;

«Ὁ καισαρισμὸς εἶνε ἡ ἡμετέρα μάστιξ, ἣτις ἀποναρκεῖ τὰ ὄστα μας, ἐκμυζεῖ τὸν μυελὸν αὐτῶν καὶ μᾶς κκατέστησε λαὸν χυθνον. Διὰ νά κκαθῆξωμεν τὴν ἐμπρέπουσαν θέσιν μετὰ τῶν πεπολιτισμένων ἐθνῶν, δεόν ἐκ βάρων νά κρημνίσωμεν τὸ κκαθεστὼς κυβερνητικὸν σύστημα, τὸ αἴσχος τῆς Ῥωσίας.

«Ἀποδίδουσιν εἰς τὸν Τζάρον ὄλας τὰς γενναίας προθέσεις· ψεῦδος ὅμως. Διὰ δριμείας προκηρύξεως, ἦν τῷ ἀπηνυθύνωμεν, ἐπειράθημεν νά ἀφπνίσωμεν τοῦ ληθάργου τὴν αὐτοκρατορικὴν συνειδήσιν· ἐάν ἦνε δυνατόν νά

ἔχη συνειδήσιν εἰς αὐτοκράτωρ. Ὅποιας ἐλευθερίας μᾶς ἐχορήγησεν ὁ μεγάλθυμος καὶ γενναϊόφρων οὗτος αὐτοκράτωρ; Ἐπέραψε τεμάχιά τινα ἐκ στερεοῦ ὑφάσματος εἰς κκατάρρον εἰς βράκη χιτῶνά ἰδοῦ τί ἐπραξεν ἄγεουσιν ὅτι ὑπάρχουσι σήμερον νόμοι ἐν Ῥωσίᾳ· ἀλλὰ τοὺς νόμου. τοῦτους οἱ διοικηταὶ τῶν ἐπαρχιῶν τοὺς σφαιροστένονται κατὰ τὰς ἐπιθυμίας των.

«Ἡ πάργουσιν ἐν Ῥωσίᾳ δικασταὶ, ἀκόμη καὶ ἐνορκοὶ· ἀλλ' ἡ ἀστυνομία ἐξασκοιοθεῖ κκαταδυναστεύουσα ὡς αὐτῆ δοκεῖ κκατήρησεν τὸ κκαῖνον· ἀλλ' ἐξασκοιοθεῖσιν μαστιγοῦντες ἀκόμη οἱ τυραννίσκοι τῆς ἀγίας καὶ γηρικῆς Ῥωσίας. Ὁ ἀδελφὸς Βογολουβῶφ ἐμαστιγῶθη ἀτιμωτικῶτα ἐκροῦγασεν, ὅχι ἐκ τῆς ἐδύνης· ἀλλ' ἐκ τῆς συνκισθήσεως τῆς ὕβρεως. Ἡ ὕβρις αὕτη ἀντανάκχ ἐφ' ἀπάντων ἡμῶν· ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Βογολουβῶφ ἐμαστιγῶθημεν πάντες ἡμεῖς.»

Ἐν Γαλλίᾳ θά ἐπευφῆμοι τοὺς λόγους τούτους· ἐν Ἀγγλίᾳ θά τοὺς ὑπεδέχοντο μετὰ φρενητιῶδῶν ζητωκραυγῶν ἐνταῦθα, οὐδεμία ἐπευφημία, οὐδεμία θορυβῶδης ἐπιδοκιμαστικὴ ἐκδήλωσις.

Καὶ ὅμως πάντες ἐπεδοκίμασαν καὶ ἀπεδέχθησαν τοὺς λόγους τούτου.

Ἐν Ῥωσίᾳ ὁ ἐνθουσιασμὸς εἶνε ἡρεμῶς· εἶνε χώρα τῶν ἀφρημένων παθῶν, τῶν ψυχρῶν μανιῶν καὶ τῆς δογματικῆς παραφορᾶς καὶ μέθης τῶν αἰσθημάτων.

Ἐάν ποτε οἱ Ῥῶσοι ἐπαναστατήσωσι, δὲν θά ἔχωσι τὸν μετὰ φωνατικῶν ἐμφαντικῶν τόνον τῶν τῆς Δύσεως ἐπαναστατῶν. Δὲν ἔμιλοῦσι, δὲν πράττουσὶ τι ἀνευ σκέψεως καὶ παραφροῦς· τοὺς λόγους καὶ τὰς πράξεις των συνοδεύει πεποίθησις ἔλλογος, λογικὴ σταθερὰ καὶ δικαιοσύνη ἀσθηρά.

Ὁ ἀρχιμανδρίτης Ναρκιλέφ ἠγέρθη καὶ ἠρώτησε διὰ τόνου ἀσθηροῦ καὶ ἀπλου:

— Χθές, ἐν συναθροίσει ἦσσαν πολυκριθμῶ ταύτης, συνεζητήθη, χωρὶς ὅμως καὶ ν' ἀπορρασισθῆ, ὁποῖου εἴδους ἐκδικήσεως θῦμα ἐμέλλομεν νά προορίσωμεν τὸν Τρεπόφ. Ἐρχομαι λοιπὸν σήμερον, ἀδελφοὶ μου, νά σᾶς ἐρωτήσω ὅποιας τιμωρίας εἶνε ἄξιος

— Ἀσθηροσάτης, ἀνταξίας τῶν ἐγκλημάτων του, ἀνέραξάν τινας.

— Τοῦ θανάτου! ἀνεβόησαν ἕτεροι.

(ἀκολουθεῖ)

(*) Πιστοὺς, ἐπαλοὺς ἀρχικοὺς τινὲς θρηθηρεκευτικοφιλοσοφικοῦ συστήματος.

ΑΡΓΑΙΑ καὶ ΚΡΗΤΗ.

Κακούργε, φαίλον γέννημα τοῦ φύκου τῆς
[θαλάσσης,
Κακίας ἐργαστήιον, ὃ τῆς Εὐρώπης πάσης
Χαλκεύεις τὰς ἀλύσεις . . . . .
ΜΟΝΤΙ, μετάρχης Ἀγγ. Βιάνου.

Ἦκεῖ εἰς τῆς Κρήτης τὰ δάση, τὰ ὄρη,
Δεινοὶ ὀπλοφόροι
Τυράννοισι κτυποῦν
Ἐρβίων δρᾶς μία ἀτρόμητα στήθη
Ἀνδρείωσι παλαίουσι πρὸς βέρβαρα πλήθη
Κ' Ἑλλάδ' ἀγαποῦν.

Ἑλλάδα λατρεύουσι! — καὶ εἰς τὸ νομᾶ τῆς
Ἄσπαστάτης
Καλλιζώνος Κρής
Πρὸς αἴγους τοῦ κόσιου τὸ αἷμά του χύνει
Κ' ἐν στέναγμα ἄλγους ἐκπνέων ἀφίνει
Ἑλλάς καὶ Πατρίδι!

Ἑλλάς μου καὶ Κρήτη! Ἀγγλία προδότις,
Ἄσπαστάτης
Ἐκπνέων φωνεῖ
Σὲ δμως, ἐλθούσαν εἰς φῶς ἐκ σκοτίας,
Προστάτιν δεσμῶν κ' αἰσχρᾶς τυραννίας,
Οὐδὲν συγγίνει!

Οὐδὲν σὲ μαδάσει, Ἀλθίων δόλια!
Ἡ Κρήτη δεσμίαι
Θρηνοῦσα πικρῶς
Λιμάρητος ἐξάπτει ὀρέξεις σου μόνον
Τῆς Κρήτης προσμένεις τὸν ἔσχατον στόνον
Ἰέραξ σκληρῶς.

Τῆς Κρήτης προσμένεις τὸ τέλος κακούργου
Καὶ χεῖρ' ἢ πανούργου
Οἰκτρά σου ψυχῆ:
Ἡ Κρήτη θά πῶσῃ εἰς τοὺς ὄνυχας σου,
Ἐν θῦμα προσθέτεις εἰς τὰ θύματά σου
Τὰ πρὸς δυστυχῆ!

Ὡ τάλαινα Κρήτη, ὦ γῆ μαρτυρίου,
Ἄκτινας ἥλιου
Ματαίως πλοῖς!
Ματαίως τὸ αἷμά σου ἀφθονον ῥέει,
Ματαίως τὸ στήθος στόνον ἐκγέει
Σπαράταξ, βαθεῖς!

Ματαίως Μονὰς ἀνοῦσις Ἀρκαδίου!
Βελιόνοισι βίου
Οὐδεὶς σ' ἀξιοῖ . . .
Ματαίως ἐκείνης χεὶρ ἀεὶ κτενέεις!
Τὸν ἕπνον ταράτεις Εὐρώπης τῆς Φρόνης,
Οὐδεὶς σ' ἐλεοῖ!

Οὐδεὶς . . . ἢ Ἀλθίων τὸ πᾶν σαγηνεύει,
Καὶ εἶνα: νῦν χλεύη
Ἄγων ἱερός
Ὁ ἔμπορος Ἀγγλος καρδίαν δὲν ἔχει,
Τὸ πᾶν ἐκφαυλίζει, τυράννοισι συντρέχει,
Χρυσίου σωρός!

Εὐρώπη, ποῦ εἶσαι; Εὐρώπη, κοιμᾶσαι;
Αἰ σκέψεις σου πῶσαι,
Ὁ πόθος σου πᾶς
Γλυκὺς εἶναι ἕπνος καὶ δεινὸς γελοῖος;
Σ' ἐπόπιος νάρακην ὄψιν Ἀγγλὸς ὀργῆς;
Πᾶς νῦν αἰσπᾶς;

Σιγῇ ἡ Εὐρώπη, ὦ τάλαινα Κρήτη,
Κοῖ δούλην κηρύττει
Τὴν μάρτυρα σέ.
— Ὁ Ἀγγλος τὸ θέλει! — σὲ δούλην καὶ
[πάλιν
Σὲ βλέπ' ἡ Εὐρώπη εἰς σκοτούς ἀγέλην,
Ἀνδρείωσι πυροῖ!

Ἐλέους καὶ λείψα οὐδέλωσ ἡκούσθη,
Φεῦ, ἄ, καὶ ἐκούσθη
Ἡ θύρα παντός . . .
Οἱ ἄθλοισι, Κρήτη, καὶ τὰ ἄματά σου
Ἄλύσεις χαλκεύουσι τοῦ ἀθλοῦ
Γενναίου Κρητοῦ!

Καμψθῆτε, κρυθῆτε εἰς δάση, εἰ, ὄρη,
Χριστοῦ ὀπλοφόροι,
Τῆς Κρήτης υἱοὶ!
Παράδοτε ὄπλα, τιμὴν, θυγατέρας
Εἰς Τούρκους! . . Ὁ Ἀγγλος μετρεῖ τὰς
[ἡμέρας
Διὰ σᾶς προνοεῖ!

Καμψθῆτε, ὦ Κρητοῖς! κρυθῆτε εἰς βράχους,
Ἐχθροῦς τούρκομαχούς,
Ὁ Ἀγγλος μισεῖ . . .
Ἑλλάδος σείς τένακα, Παρῖαι γενεῆτε!
Οπλίται γενναῖοι, ἄ, σείς πολεμείτε,
Ὁ Ἀγγλος νοσεῖ!

Χαμαὶ τὰς σημαίας! κρυθῆτε εἰς ὄρη,
Δεινοὶ τουρκοφόροι,
Τῆς Κρήτης υἱοὶ!
Ἔσπε πάλιν κτήνη τῆς Τούρκων ἀγέλης!
Ὁ Βύρων ἀπέθανεν ὁ Δισραήλης
Δὲν σᾶς ἐλεοῖ!

Ἰεφρίκη! . . Ἀγγλίσιν μικρόφωνον, προδότις,
Ἡ Κρήτη δεσποῖται
Βοᾶ καὶ θρηνεῖ . . .
Ἄρᾳ ἐπὶ σέ, ὦ Ἀλθίων δόλια!
Τῆς Πάργης πωλήτρια ἢ ἀτιμία
Σοῦ εἴλη στενή!

Ἄρᾳ ἐπὶ σέ, ὦ κλεινὴ Δισραήλη!
Ἡ χεῖρ σου μᾶς στέλλει
Τὸν Σατανᾶ . . .
Τὸ αἷμα τῆς Κρήτης φωνοῦν πρὸ τοῦ Πλάστου,
Ζητεῖ κατὰ σοῦ ἀδυνάτων δυνάστου
Τοῦ Ἄδου δυνά . . .

Τὸ αἷμα τῆς Κρήτης ἐπὶ τῶν υἱῶν σου,
Καὶ τὸ μέτωπόν σου
Σφραγίδα φρικτῆν
Ἄς φέρῃ Ἀγγλίαν τὰ ἔθνη πωλοῦσαν,
Τυράννων προστάτιν, μικροῦς τυραννοῦσαν,
Μαρτύρων εἰρκτήν!

Ἑλλάς μου καὶ Κρήτη, θαρρεῖτε! ὑπάρχει
Θεὸς ὅστις ἄρχει
Μεγάλων, μικρῶν
Θὴ ἔθνη, ὦ Κρήτη, τὰ τόσα δεσμιὰ σου,
Οἱ ἄθλων θά λύση βαρέα δεσμιὰ σου
Αἰώνων μακρῶν!

Ὡ, καὶ, τιμωρὸς τοὺς τυράννοισι θά πληῖθῃ,
Καὶ κούρους θά δείξῃ
Βουλὰς μουσαρᾶς,
Κ' εἰς τὴν ποθητὴν μας Ἑλλάδα μητέρα
Τὴν Κρήτην θά δώσῃ λαμπρὸν τῆς ἀστέρας
Πλειάδος λαμπρᾶς!

Ἑλλάς μου καὶ Κρήτη, δυὰς πεφιδμένη,
Σκληρῶς χωρισμένοι
Ὁ κλῶν, ὁ κοραῖς,
Καρδίαν ἀκόμη καὶ θάρος ὀλίγον!
Ὁ χρόνος προβάλλει τὸν Ἀραβὰ πύγων
Παμφάγος, ὀμαῖς.

Ὁ χρόνος προβάλλει καὶ βλέπων καὶ πλήττων
Τοῖς πᾶσι κηρύττων!
Ἐξέθειρον φῶς.
Ἄς τρέμουν οἱ τυράννοισι, πύργους λυσσώδεις . . .
Οὐδεὶς πλέον δούλος, εἰς λάκκοις δυσώδεις,
Οὐδεὶς κενωρῶς!

Ἰούλιος 1878.

ΚΛΕΑΝΘΗΣ ΠΑΠΑΖΟΓΛΗΣ.

ΣΗΜ. Τὸ ἀνωτέρω ποιημάτιον ἐγράφη πέρυσι
ἐπεμίσθη τῶν Ἀγγλῶν δημοσιογραφικῆ ἐρ-
γῆκα δ' ἐδίδον ἐπὶ οἱ Κρητοῖς δὲν ἀπέφραξαν τὴν
μετὰ τῆς μητρὸς Ἑλλάδος ἐνωσιν καὶ ἐπιζητοῦσι
τήν ἑπὶ τὸ ἀγγλικὸν κατήπτρον ὑποδοχάσασθαι τῶν.
Ὁ ποιητὴς κρίνει πρόσφορον τὴν ἀναθεματίζουσαν
τοῦ ἐκ τοῦ ἔργου σήμερον ἐπεὶ ἡ πανούργος Ἀλ-
θίων ἐν τῇ Ζουζουλιάνῃ καὶ τῇ Ἀργανῇ βαπτισμα-
τικῇ ἐθνοκρᾶ λημβάνει, μικρῶν ἀντίπαλον τῶν φο-
βερῶν πρὸς τὴν ἀνθρωπότητα ἐν γενεῇ ἰδίῳ δὲ πρὸς
Ἑλλάδα ἀνοσιογεννημάτων αὐτῆς.

Ἡ ΛΥΧΝΙΑ ΤΟΥ ΣΑΒΒΑΤΟΥ.

Εὐθὺς ὡς αἰ ἀκτίνες τοῦ δύνοντος ἡ-
λίου χαριετίσωσι τὴν κορυφὴν τῶν δέν-
δρων καὶ τῶν πτηνῶν ἢ γλυκύφθογγος
μελωδία παύσῃ, ἡ μήτηρ τῆς Ἰσραηλι-
τικῆς οἰκογενεῖας ἀνάπτει τὴν λυχνίαν
τοῦ σαββάτου. Ἐν πρώτοις καλύπτει
τοὺς ὀφθαλμοὺς ἵνα μὴ ὑπὸ τῆς λάμ-
ψως θαμβωθῇ, λέγει δὲ καὶ ἐπαναλέ-
γει τὰ ἑξῆς: «Ἐπαινετὸς εἶη ὁ Θεὸς
ἡμῶν, ὁ βασιλεὺς τοῦ Σύμπαντος, ὁ
ἀγιάσας ἡμᾶς διὰ τῆς ἐντολῆς του καὶ
διατάξας νὰ ἀνάπτωμεν τὴν λυχνίαν
τοῦ σαββάτου». Εἶτα συνευθυμεῖ καὶ
διασκευάζει μετὰ τῆς ἐν τῇ οἰκίᾳ, διό-
τι ἡ ἡμέρα τῆς ἀναπαύσεως ἐφθασεν.
Ἡ οἰκία πρὸ πολλοῦ ἔχει εὐτραπευσθῆ,
τὸ δὲ δεῖπνον εἶνε ἤδη ἔτοιμον. Ὁ
πατὴρ ἐξάγει τὸ ὠρολόγιόν του, παρα-

τηρεί και μετ' ὀλίγον ἀπέρχεται πρὸς ὑπερέτησιν τῆς συναγωγῆς.

«Τὸ σάββατον, λέγει συγγραφεὺς τις Ἰουδαῖος ἐστὶ γέφυρα, βυθθεῖσα ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τῆς ζωῆς πρὸς ἐπιτυχίαν τῆς ἀντιθέτου ὀχθῆς».

Λέγεται ὅτι Ἰσραηλιτῆς τις ἀναμνησθεὶς ὅτι εἶχε φιλονεικῆσει μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ του, δὲν ἐτόλμα νὰ ἐπιτρέψῃ νὰ ἀνάψωσι τὴν λυχνίαν τοῦ σαββάτου, ἐνόσω ἠσθάνετο ἐν τῇ ψυχῇ του τὰ σκόττα ἄτινα ἐγκαταλείπει πάντοτε ἕως ἡ σὺγχυσις. Ἡ γέθη λοιπὸν ἵνα ὑπάγῃ εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἀδελφοῦ του ἀλλὰ πρὶν ἢ ὑπερβῆ τὴν ἀπόστασιν ἤτις τὸν ἐχώριζε τῆς οἰκίας, βλέπει αὐτὸν ἐρχόμενον πρὸς συνάντησίν του.

— Ἀδελφὲ, λέγει, ἡ λυχνία τοῦ σαββάτου ἀνάπτει, τὸ φῶς τῆς δὲν μὲ εὐχαριστεῖ, δὲν μὲ εὐφραίνει, ἂν δὲν τῷχω τῆς συγγνώμης σου διὰ τοὺς πικροῦς μου λόγους.

— Τὸ αὐτὸ ἤρχομην νὰ σοὶ εἶπω! ἀνέκραξεν ὁ ἕτερος.

Ἐπελάθοντο τῆς χειρὸς καὶ ἐνηγκαλίσθησαν ἡ ἀδελφικὴ ἀγάπη ἐπανέλαβε τὰ καθήκοντά της ἐν τῇ καρδίᾳ των.

Πάν ὅ,τι ἀφορᾷ τὸν Ἰσραηλιτικὸν λαὸν ἔχει ἰδιάζον τὸ ἐνδιαφέρον, καθ' ἣν μάλιστα στιγμὴν ἡ Παλαιστίνη ἀνοίγει τοὺς κόλπους βαθυηδὸν καὶ κατ' ὀλίγον εἰς τοὺς ἀρχαίους οἰκιστάς της. Πρὸ πενήκοντα ἐτῶν 100 περίπου ἰουδαϊκαὶ οἰκογένειαι εὐρίσκοντο ἐν Ἱεροσολύμοις· σήμερον ὑπάρχουσιν 15000 Ἰσραηλιτῆται μετὰ δεκάδος ὅλης συναγωγῆς, νοσοκομείων καὶ φιλανθρωπικῶν ἐταιριῶν διὰ τοὺς γέροντας καὶ τὰ ὄρφανά. Ὁ οἶκος Ῥοσσὶλδ ἀνήγειρε 40 οἰκίας ἐν Ἱεροσολύμοις, ὁ δὲ Μωῦσῆς Μέλχη 20, προορισθεὶς διὰ χήρας καὶ ὄρφανά. Ἡ κ. Μοντεσιόρη Ἰδρυσε 34 ἐκτὸς τῆς πόλεως. Οἱ Ἴσπανοὶ Ἰσραηλιτῆται ἐπίσης ἀνήγειραν 110 ἐνδιακτῆματα διὰ 330 χήρας. Γεωργική τις ἐταιρία διαπραγματεύεται τὴν ἀγορὰν τῆς πεδιάδος τῆς Ἱερὶχῶ ἀντὶ 75,000 φράγκων. Ὁ συνταγματάρχης Βάρρεν διαθεσβαῖοι, ὅτι ὅταν νόμοι δίκαιοι καὶ νοήμων διοικήσεις ἐπιτρέψωσι νὰ καλλιεργηθῇ πρεπόντως ἡ Παλαιστίνη, νὰ σκεπασθῶσι τὰ ὄρη ἀπὸ φυτεῦματτα, νὰ κατασκευασθῶσι ὁδοὶ πρὸς συγκοινωνίαν καὶ λιμένες προσίτοι εἰς τὸ ἐμπόριον, ὁ μικρὸς οὗτος τόσον μέγας διὰ τὰς ἀναμνήσεις του, ὁ ἐπὶ τοσοῦτον μακρὸν χρόνον ἐγκαταλειμμένος καὶ ἀκαλλιεργῆτος, δυναθῆσεται ὁρέψαι περὶ τὰ 15 ἑκατομμύρια κτησικῶν.

N. Γ. Σ.

Στατιστικὴ τῆς Ἑλλάδος.

Ἐκ τῆς, ὑπὸ τοῦ κ. Ἀλεξάνδρου Μανσόλα τμηματάρχου τῆς Δημ. Οἰκονομίας, δημοσιευθείσης κινήσεως τοῦ πληθυσμοῦ κατὰ τὰ ἔτη 1874—1877 ἀποσπῶμεν τὰς ἐξῆς στατιστικὰς πληροφορίας.

Α'. ΓΑΜΟΙ

Κατὰ τὰ ἔτη 1874—1877 ἐτελέσθησαν ἐν ὅλῳ 39,004 γάμοι ἀπέαντι 36,371 τελεσθέντων κατὰ τὴν προηγουμένην τετραετίαν.

Κατὰ νομοὺς δὲ ὡς ἐξῆς :

Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας.....	3,707
Εὐβοίας	1,863
Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος	2,676
Ἀκαρνανίας καὶ Αἰτωλίας..	3,046
Ἀρχίας καὶ Ἡλίδος	5,141
Ἀρκαδίας	4,521
Λακωνίας	2,860
Μεσσηνίας	3,423
Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας....	3,659
Κυκλάδων	2,866
Κερκίρας	2,544
Κεφαλληνίας	4,736
Ζακύνθου.....	962

τὸ ὅλον 39,004

ἢτοι ἀναλογεῖ 1 γάμος ἐπὶ 149 κατοίκων.

Οἱ περισσότεροι γάμοι ἔλαβον χώραν εἰς τὸν νομὸν Ἀρχίας καὶ Ἡλίδος καὶ εἰς τὸν τῆς Ἀρκαδίας, οἱ δὲ ἐλιγώτεροι εἰς τοὺς νομοὺς Κεφαλληνίας καὶ Ζακύνθου. Ἡ αὐτὴ δὲ περίπου παρατηρήθη ἀναλογία καὶ κατὰ τὴν παρελθούσαν τετραετίαν ὡς πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν γάμων καὶ ἐπὶ τῶν αὐτῶν νομῶν.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν παρ' ἡμῖν τελουμένων γάμων ἐξακολουθεῖ πάντοτε νὰ κατέχη τὰς κατωτέρας βαθμίδας σχετικῶς πρὸς τὸν ἐν τοῖς πλείστοις τῶν λοιπῶν Κρατῶν, ὡς τοῦτο βεβαιοῦται ἐκ τῶν ἐξῆς συγκριτικῶν ἀριθμῶν ἐμφανιόντων τὸν ἐτήσιον μέσον ἔρον διὰ τὰ ἔτη 1865—1877 (*).

Ἴταλία	7.6
Γαλλία	8.0
Ἀγγλία	8.4
Ἀὐτοκρ. Γερμανίας	9.5
Ἀλστρία	8.7
Ὀγγαρία	10.5

(*) Οἱ ἐπιπέδη παρατιθέμενοι συγκριτικὸὶ ἀριθμοὶ περὶ τῆς κινήσεως τοῦ πληθυσμοῦ εἰς τὰ λοιπὰ Κράτη παρελήφθησαν ἐκ τοῦ παρὰ τοῦ στατιστικοῦ γραφείου τῆς Ἰταλίας δημοσιευθέντος τὸ παρελθόν ἔτος τεύχους ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν Movimento dello stato Civile. Anni dal 1862 al 1877, Introduzione con raffrnti de Statistica internazionale.

Ἑλθετία	7.6
Βέλγιον	7.5
Ἰσπανία	7.4
Ὀλλανδία	8.2
Σουηδία	6.6
Νορβηγία	7.0
Δανία	7.9
Ῥουμανία	6.1
Σερβία	14.3
Φινλανδία	8.2
Ἑλλάς	6.3

Οἱ κατὰ τὴν τετραετίαν τελεσθέντες γάμοι τάσσονται ὡς ἐξῆς κατὰ τὴν κοινωνικὴν τῶν συζύγων κατάστασιν.

Ἄγαμων μὲ ἀγάμους . . .	33,625
Χήρων μὲ χήρας	4,324
Χήρων μὲ ἀγάμους	1,492
Χήρων μὲ ἀγάμους	2,566
	39,004

Ὁ ἐτήσιος μέσος ἔρος τῶν παρ' ἡμῖν γάμων κατὰ τὴν κοινωνικὴν τῶν συζύγων κατάστασιν, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν δεδομένων τῶν ἐτῶν 1865—1877, ἔχει ὡς ἐξῆς :

Ἄγαμων μὲ ἀγάμους	85.86
Ἄγαμων μὲ χήρας	3.94
Χήρων μὲ ἀγάμους	6.75
Χήρων μὲ χήρας	3.45

Παρ' ἡμῖν ὡς καὶ ἀλλαχοῦ τὴν πρώτην θέσιν κατέχουσι οἱ γάμοι μεταξὺ ἀγάμων.

Οἱ κατὰ τὰ ἔτη 1874—1877 τελεσθέντες γάμοι τάσσονται κατὰ τὴν ἡλικίαν τῶν συζύγων εἰς τὰς τρεῖς κατωτέρω κατηγορίας ἕνεκεν ἐλλείψεως λεπτομερεστέρων πληροφοριῶν ἄς μόνον ληξιαρχικὸν σύστημα ἀπροσκόπτως λειτουργοῦν δύναται νὰ παρέξῃ.

ΑΡΡΕΝΩΝ

Μέχρι τοῦ 20 ἔτους	4,542
» 20—45	33,956
» 45 καὶ ἐπίκεινα	3,526
	39,004

ΘΗΛΕΩΝ

Μέχρι τοῦ 16 ἔτους	4,172
» 16—30	35,334
» 30 καὶ ἐπίκεινα	2,498
	39,004

Οἱ περισσότεροι γάμοι τελοῦνται σχεδὸν διαρκῶς παρ' ἡμῖν κατὰ τοὺς μῆνας Ἰανουάριον, Ἀπρίλιον, Ὀκτώβριον καὶ Νοέμβριον, οἱ δὲ ἐλιγώτεροι κατὰ τοὺς μῆνας Μάρτιον κατὰ πρώτιστον λόγον Ἰούνιον, Αὐγουστον καὶ Δεκέμβριον.

Τοῦτο δὲ παρατηροῦμεν καὶ κατωτέρω.

Οἱ γάμοι ἐτελέσθησαν κατὰ μῆνα	
Ἰανουάριον	4,884
Φεβρουάριον	3,196
Μάρτιον	745
Ἀπρίλιον	4,727

Μάϊον	3,157
Ἰούνιον	2,006
Ἰούλιον	2,908
Ἰούγουστον	2,370
Σεπτέμβριον	2,861
Ὀκτώβριον	3,383
Νοέμβριον	4,589
Δεκέμβριον	2,178

Ταῦτα περὶ τῶν γάμων, εἰς τὸ ἐπό-
μενον περὶ γεννήσεων.

N. M.

Ἡ «Βελγικὴ Ἀνεξαρτησία» ἐδημο-
σίευσε περιέργους εἰδήσεις περὶ τῆς κυ-
κλοφορίας τῶν ἐν Παρισίοις ἐφημε-
ρίδων.

Κατὰ τοὺς ἀριθμητικοὺς τούτους
πίνακας, ἡ ἐφημερὶς Rappel ἐκδίδει
καθ' ἑκάστην 70,000 φύλλων

Figaro	80,000
France	40,600
Paix	40,000
Temps	22,000
National	17,000
Liberté	17,000
Marsillaise	17,000
XIX Siècle	14,000
République Française	11,000
Journal des Débats	8,000
Voltaire	8,000
Univers	7,000
Gaulois	6,000
Pays	6,000
Petit Journal	565,000
Petite République	181,000
Lanterne	137,000
Petit Moniteur	100,000
Petit National	60,000
Nouveau Journal	45,000
Petit Parisien	40,000
Petite Presse	32,000

Ὁ ἀναγνώστης βλέπει ἐκ τοῦ πίνα-
κος τούτου, ὅτι αἱ μᾶλλον ἀναγινω-
σκόμεναι τῶν ἐφημερίδων εἶναι αἱ ὑ-
περάγαν δημοκρατικαί, ὧν προεξάρ-
χει ἡ ἐφημερὶς Petit Journal, ἡ πω-
λοῦσα καθ' ἑκάστην ὑπὲρ τὸ ἡμισυ ἐ-
πομμύριον φύλλων. Ἐν Γαλλίᾳ δὲ συμ-
βαίνει ὅ,τι καὶ πανταχοῦ ἄλλοθι· ὅ-
σοι σπουδαιότερα εἶναι μία τις ἐφημε-
ρὶς τοσαύτῳ ὀλιγωτέρας ἔχει ἀναγνώ-
στας — ἀπόδειξις δὲ τρανὴ ἡ «Ἐφη-
μερὶς τῶν Συζητήσεων», ἧς οἱ συνδρο-
μηταὶ εἶναι δεκάκις ὀλιγώτεροι τῶν
συνδρομητῶν τῆς ἐπὶ κωφότητι καὶ
ἐλαφρᾷ εὐστραπελίᾳ πολυθρολήτου ἐ-
φημερίδος Figaro. Καὶ ὁμοίως εἰς τὴν
«Ἐφημερίδα τῶν Συζητήσεων» κατα-
χωρίζονται αἱ διατριβαὶ ἀνδρῶν δια-
πρεπεστάτων ἐπὶ σοφίᾳ καὶ ἐπιστή-
μῃ, εἶναι δὲ ὁμολογουμένως ἡ ἐφημε-

ρὶς αὕτη ἔτι καὶ σήμερον ἐκ τῶν πρω-
τίστων μοχλῶν τοῦ πνευματικοῦ βίου
ἐν Γαλλίᾳ.

ΕΙΚΩΝ ΤΟΥ ΒΙΚΤΩΡΟΣ ΟΥΓΓΩ.

Μεταξὺ τῶν εἰκόνων τοῦ Βικτωρος
Ουγγῶ ὑπάρχει, κατὰ τὸν «Χρονικο-
γράφον» τῆς Illustration καὶ τις λίαν
περίεργος.

Ὁ ποιητὴς ἀπεικονίζεται γυμνός καὶ
ἔχων τὸν χαρακτηριστικὰ τοῦ Ἰησοῦ.

Σπεύδω προσθέσει ὁ «Χρονικογρά-
φος», νὰ ἐξηγήσω τὸ γεγονός.

Ὁ ζωγράφος Λουδοβίκος Βουλανζῆ
στενός φίλος τοῦ Βικτωρος Ουγγῶ
κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ῥωμαντικῆς
περιόδου, εἰργάζετο διὰ τὴν ἐκκλη-
σίαν τοῦ ἁγίου Παύλου ζωγραφίζων
τὴν Σταύρωσιν. Ὁ ποιητὴς με-
τέβηκεν ἐκεῖ συχνάκις, ὅπως τὸν
βλέπη.

Ὁ ζωγράφος παρεκάλεσε τὸν Ουγγῶ
νὰ τεθῆ ὡς πρῶτον διὰ τὴν
μορφήν τοῦ Ἰησοῦ, ὁ δὲ ποιητὴς συγ-
κατετέθη Ἡ μακρὰ κόμη τοῦ ποιη-
τοῦ Ἐρνάνη ἐγένετο ἡ κόμη τοῦ ἐ-
σταυρωμένου, κακολλημένη εἰς τὴν κε-
φαλὴν διὰ τοῦ ἰδρώτος τῆς ἀγωνίας.

Ὁ Βικτωρ Ουγγῶ ὁμοιάζει λοιπὸν
λίαν πρὸς τὴν εἰκόνα ἐκείνην ἣν ὁ Βου-
λανζῆ ἐπεμψεν εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ
ἁγίου Παύλου, καὶ ἧτις ἔμεινε ἐπὶ
πολὺ ἐκεῖ ἀνηρτημένη.

Αἱ ἐγγοναὶ τοῦ ποιητοῦ αἵτινες ἐ-
κοινωνήσαν τὸ πρῶτον ἐν τῇ ἐκκλη-
σίᾳ ἐκείνῃ ἠδυνήθησαν νὰ ἴδωσι τὸν
πάππον τῶν ἐσταυρωμένου.

Ἐπὶ τῆς αὐτοκρατορίας, ἡ εἰκὼν ἀ-
φηρέθη, καὶ ἔκτοτε μένει ἴσως τετυ-
λιγμένη ἐν τινι τῶν ὑπερώων τῆς ἐνο-
ρίας.

Ὁ «Χρονικογράφος» συνιστᾷ εἰς
τοὺς περιέργους νὰ ἀναζητήσωσι τὴν
εἰκόνα ἐκείνην.

ΚΡΟΝΟΣ

Ὅτε κατὰ πρῶτον εἶδον ἀντανα-
κλώμενον τὸν πλανήτην τοῦτον ἐπὶ
τοῦ φακοῦ ἀστρονομικοῦ τηλεσκοπίου
τοσοῦτον ἐξεπλάγησαν, ὥστε μόλις ἐ-
πίστευσαν εἰς τοὺς ὀφθαλμούς των.
Πράγματι, ὁ Κρόνος παρουσιάζεται ὡς
μοναδικὸν φαινόμενον εἰς τὸ ἡλιακὸν
σύστημα· ἡ σφαῖρα ἧτις σχηματίζει
τὸν πλανήτην, ἀκριβῶς εἰπεῖν, περι-
κυκλοῦται εἰς σημαντικὴν ἀπόστασιν
ὑπὸ δακτυλίου, σχεδὸν ἰσοπέδου καὶ
ἀρκετὰ πλατέος, ὃν βλέπομεν πλα-

γίως, καὶ ὅστις, ἀντὶ νὰ φαίνεται εἰς
ἡμᾶς κυκλικός, παρουσιάζεται ὡς ἐλ-
λειπτικός καὶ ἐκτάσεως ποικίλλως ἐγ-
κρῆσίου· ἡ ὄρατὴ μικροτέρα διάμετρος
δὲν εἶνε ποτὲ ἀνωτέρα τοῦ ἡμίσεως
τῆς μεγαλειτέρας.

Ἐποπτεύων τις αὐτὸν ἐκ τῆς Γῆς,
βλέπει ὅτι μέρος τοῦ δακτυλίου φαί-
νεται διερχόμενον ἐπὶ τοῦ πλανήτου,
ἐνῶ τὸ ἀντικείμενον διέρχεται ὀπισθε-
αὐτοῦ. Πρὸς τὸ σημεῖον ἔθθα ὁ δακτύ-
λιος διαγράφεται ἐπὶ τοῦ πλανήτου,
παρατηροῦσιν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς
σφαίρας σκιάν, μαρτυροῦσαν ἀναμφι-
λέκτως ὅτι τὸ μέρος ἐκεῖνο, ἔνεκα τῆς
παρεμπτώσεως τοῦ δακτυλίου, δὲν φω-
τίζεται ὑπὸ τοῦ φωτός τοῦ Ἥλιου. Ὁ
πλανήτης οὗτος δὲν εἶνε ποσῶς αὐτό-
φωτος, ἀλλ' ὡς καὶ οἱ ἀδελφοὶ του,
λαμβάνει τὸ φῶς ἐκ τοῦ Ἥλιου.

Ὁ δακτύλιος δὲν εἶνε συνεχῆς, ἀλλ'
ἀκριβῶς διακεταμημένος εἰς δύο· ἡ δια-
χώριστις σμικρύνεται περισσότερο πρὸς
τὸ ἐξωτερικὸν μέρος ἢ πρὸς τὸ ἐσωτε-
ρικόν. Ὁ δακτύλιος οὗτος, τοῦ ὁποῦ
ἡ μεγαλειτέρα διάμετρος δὲν εἶνε μι-
κροτέρη τῶν 71,000 λευγῶν, τὸ δὲ
πλάτος 11,800 λευγῶν, δὲν ἔχει πλείονα
τῶν 60 ἕως 70 χιλιομέτρων πῆσιν.
Ἀμφότερα αἱ πλευραὶ αὐτοῦ εἰσὶν ὀ-
μαλαὶ καὶ παρουσιάζει ἡμῖν διαδοχι-
κῶς ἑκάστην αὐτοῦ φάσιν διὰ τῆς συμ-
πτώσεως τῆς πορείας του ταυτοχρόνως
ἐκείνης τῆς Γῆς. Εἶνε πιθανόν, ὅτι τὸ
παράδοξον τοῦτο σύστημα συνίσταται
ἐκ τοῦ ἀθροίσματος πολλῶν διακε-
κριμένων μορίων, στρεφόμενον πῆριξ τοῦ πλανή-
του ἑκάστον μετὰ διαφό-
ρου ταχύτητος, ἀναλόγως
τῆς σχετικῆς ἀπ' ἀλλή-
λων ἀποστάσεως.

Κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς τοῦ κ.
Φλαμμαρίωνος, τὰ μόρια, τὰ σχηματί-
ζοντα τὸν διακροτῆ δακτυλίου, θὰ στρέ-
φονται περὶ τὸν πλανήτην εἰς γνω-
στὸν χρόνον πέντε ὥρων καὶ πεντήκον-
τα λεπτῶν ἕως ἑπτὰ ὥρων καὶ ἔνδε-
κα λεπτῶν, ἀκολουθοῦντα τὴν ἀπὸ τοῦ
Κρόνου ἀπόστασιν, τῆς πλησιεστέρας
ζώνης στρεφομένης ταχύτερον· τὰ δὲ
ἀποτελοῦντα τὸν πλατὺν φωτεινὸν δα-
κτύλιον θὰ περιστρέφονται κατὰ γνω-
στάς περιόδους μεταξὺ ἑπτὰ ὥρων καὶ
ἔνδεκα λεπτῶν ἕως ἔνδεκα ὥρων καὶ
ἐννέα λεπτῶν ἰσάκις, ἀναλόγως τῆς ἀ-
ποστάσεως αὐτῶν. Τέλος τὸ ἐξωτερι-
κὸν ὄριον τοῦ ἀλλοκότου τούτου συ-
στήματος συμπληροῖ τὴν περίοδον τῆς
περὶ τὸν ἄξονα αὐτοῦ κινήσεως ἐντὸς
δώδεκα ὥρων καὶ πέντε λεπτῶν. Ἡ
ἐσωτερικὴ ἄκρη τρέχει κατὰ λόγον 425
λευγῶν κατὰ λεπτὸν ἢ 25,500 λευ-
γῶν καθ' ὥραν. Ἄλλ' οἱ δακτῶ δορυ-

φθοί, οίτινες κλίνουσιν εκτός των δακτυλίων, θά επάγωσι σοβαράς διαταράξεις και παροξυλίσεις των κινήσεων τούτων διαταράξεις ταιούται, αίτινες ίσως διά μόνης της ασταθούς ισοροπίας δικαιώνονται, εις δ και εφείλεται ή διατήρησις του κρονείου τούτου παραρτήματος, διότι φαίνεται, ότι, άνευ της εξωτερικής υποστήριξώς των, προστριβή και συγκρούσεις αναπόφευκτοι ήθελον κάμει να διακινδυνεύη ανά πάσαν στιγμήν το άλλοκοτον τούτο στέμμα. Παρατηρήσωμεν ενταύθα, ότι μία των περιεργωτέρων ιδιοτήτων του Κρόνου είνε ή ελαφρότης. Ίδου σφαιρα, διακρίσις εξήκοντα τέσσαρας φορές μεγαλειτέρα της Γης, μή βαρύνουσα πλέον αυτής ή μόνον κατά έννεήκοντα δύο φορές ή πυκνότης της ύλης αυτής είνε επτάκις ασθενεστέρα από εκείνην της Γης. Ο πλανήτης ούτος ή άπέπλεον επί ενός άπεράντου ώκεανού ως σφαιρα ξυλίγη. Οί κάτοικοι δυνατών να ώσιν έντα άπομοιδή ιστάμενα εις την άποσφαιράν των.

Από καιρού εις καιρόν δ δακτύλιος απόλλυται από των θρηάλων ήμων και τούτο έννεκι αής συμπύκνωσώς της τροχιάς της Γης μετ' εκείνης του Κρόνου. Παρήτηρείται ότι εις δύο σημεία, εν διαμέτρου αντίθετα, οί δακτύλιοι ούτοι δέν παρουσιάζονται πλέον ήμιν ή διά της κατά μήκος διατομής του πάχους του ίσοπέδου αυτών, και επειδή αυτή είνε λίαν λεπτή, έχομεν τότε άνάγκην αστρονομικών εργαλείων ίσχυράς όπτικής δυνάμεως διά να την διακρίνωμεν παρουσίαζομένην ως εστειαν λευκήν γραμμήν, ήτις επί του δίσκου συνοδεύεται δι' έστράς κάτωθι αυτής μελαίνης γραμμής, ήτις είνε ή σιμιά των δακτυλίων επί του πλανήτου. Κατά τινα προκλήρησιν, μαίω 1878, εγένοντο άφηνεις: 1^η διότι δέν παρουσιάζοντο ήμιν ή διά της κατά μήκος διατομής του πάχους του ίσοπέδου αυτών, και 2^η διότι έπαυον να

φωτίζονται υπό του Ηλίου, ούδ' ήτο δυνατόν να ώσιν όρατοί εκ μόνης της διατομής.

Τό θαναμάσιον τούτο δακτυλιωτών σύστημα δέν ίκανοποιεί την φιλοδοξίαν του Κρόνου, εξήτησεν ύθεν και έλαβε παρά του ουρανού και έχει την πλουσιωτέραν ακολουθίαν δορυφόρων. Όσοι υπάρχουν επί του ήλιακού συστήματος, δικτώ κόσμοι τον συνοδεύουσιν εις την εϊμαχμένην του. Οί δικτώ ούτοι κόσμοι άποτελοϋσι χωρον δύο εκατομμυρίων λευγών πλάτους.

Τό κρονείον σύμπαν, ύπερ είνε τόσον άπομεικχυμένον άφ' ήμων ώστε δύναται κεραλή καρφοβελόνης να τό άποκρύψη από των οφθαλμών ήμων, είνε πλήρες ήλιακόν σύστημα εν μικρογραφία κατ' αντιπαροβολήν, διότι μία τροχιά του τελευταίου δορυφόρου δέν συνίσταται εις όλιγώτερον των εξ εκατομμυρίων λευγών έκτασιν, ύπερ, άν ούχι τι άλλο, είνε πλάσιον τερατώδους μικρογραφίας!

Τίνες είνιν αϊ συνθήκαι της κατοικησιμότητος ήλης αυτής της δημοκρατίας των κόσμων; Ποίας άναλογίας και ποίας διαφοράς παρουσιάζει ο κεντρικός ούτος κόσμος και οί ακόλουθοί του προς την Γην.

Εάν ή Σφίγξ όμιλει, αϊ φωναι της φύσεως θά μας έμάνθανον ίσως, ότι οί Κρονίδαι έχουσι σώματα διαφανή, διά μέσου των οποίων θά βλέπη τις διαορέουσαν την ζώην, ύτε δέν αισθάνονται ποτέ τό βάρος της ύλης, ότι ήπανται, άπτέρυγες έντες, εν τοίς κόλποις θρεπτικής άτμοσφαιρας, ότι..... άλλ' ή Σφίγξ δέν όμιλει.

Τό φρόνιμον λοιπόν είνε να προτιμήσωμεν σοβαράν άποχήν και να τηρήσωμεν επί του ζητήματος τούτου σφρόνα σιγήν.

Λύσις του α' αίνιγματος.

ΦΙΛΙΑ

Έλυσαν δ' αυτό πρώτος ο κ. Ν. Συναδινός κατόπιν δε ο κ. Ιωάννης Ψαρράς και 'Αθ. Μαντζαβίνος, Παρνασσός.

Αίνιγμα β'.

Εν μέσω είμαι πάντοτε της φυλακής ο τλήμων
Και μ' ήγου τρεις εκ δεξιών και τρεις εκ ελιώνωμων.
Μετ' ακούργων πάντοτε διέρχουσι τών βίων
Ενώ είμαι ο πρώτος άπάντων των άγιών
Είς πά ε τούτοις εγκλημα έκδούσεσ πηγαίνω,
Πρώτος είμαι στην άεπικήν... πλην τελευταίος
[μύθος]
* Η φως, στα μεριά... θέλεις να μάθης τί είμεις...
* Η των άρχόντων κεραλή.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Τα δύο πρώτα φυλλάδια του δευτέρου έτους άποστέλλονται και εις πολλούς μη συνδρομητάς. Οί κύριοι ούτοι παρακαλοϋνται άπό τού άναγκώσως, να μάς επιστρέψωσιν αυτά, άν δέν επιθυμώσι να έγγραφώσι συνδρομηταί, άλλως θεωρηθήσονται τριούτοι.

ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙ ΕΓΓΡΑΦΟΝΤΑΙ

- Εν ΑΘΗΝΑΙΣ εν τώ γραφείω του «ΠΑΡΘΕΝΩΝΟΣ» επί της διαστοχρώσεως των οδών Ηπειρώδος και Γελανίου αρ. 30.
- Εν ΣΥΡΩ παρά τώ κυρίω Δ. Αθηνάιος,
- Εν ΠΑΤΡΑΙΣ παρά τώ κυρίω Σπ. Πρινάρη.
- Εν ΝΑΥΠΑΓΩ παρά τώ κυρίω Παύλω Ίατρώ.
- Εν ΧΑΛΚΙΔΙ παρά τώ κυρίω Γ. Ν. Φιλιάξεω.
- Εν ΘΗΒΑΙΣ παρά τώ γραφείω της «Σφίγγος.»
- Εν ΙΟΑΚΗΗ παρά τώ κυρίω Κ. Ν Παυλάτω.
- Εν ΚΕΡΚΥΡΑ παρά τώ κυρίω...
- Εν ΖΑΚΥΝΘΩ παρά τώ κ. Γ. Κ. Σφίγγα.
- Εν ΚΩΝΙΝΟΠΟΛΕΙ παρά τώ κ. Δ. Ηλιάδω.
- Εν ΒΡΑΙΙΑΑ παρά τώ κ. Κλεάθυβι Παπαζογλή.